

NTNU
Norges teknisk-naturvitenskapelige
universitet
03.10.11 RE/LTS
Arkiv:

S-sak 46/11

NOTAT

Til: Styret
Fra: Rektor
Om: **Ny modell for internhusleie NTNU**

Tilrådning:

Styret tar det pågående arbeidet med ny internhusleiemodell til orientering og ber rektor ta med styrets vurderinger i det videre arbeid.

1. Historikk og prosess

I NTNUs styresak 12/06 om "Intern husleieordning ved NTNU" ble det vedtatt å opprette en arbeidsgruppe som skulle foreslå en ordning for internhusleie. Styret vedtok at ordningen skulle ha følgende formål:

1. *Å sørge for at brukerne av arealer ser arealkostnaden som en reell kostnad, og at de kan utnytte besparelser i arealkostnad til styrking av kjernevirksomheten.*
2. *Å lage en fleksibel og dynamisk ordning som gir insentiver til at gevinstene med effektivisering av arealbruk kan tas ut så snart som mulig.*
3. *Å bidra til at NTNUs arealer blir tatt godt vare på.*
4. *At den skal kunne drives uten høye interne transaksjonskostnader.*

Rektor oppnevnte en arbeidsgruppe ledet av dekanus ved fakultet for arkitektur og billedkunst, Tore Haugen, som fikk i oppdrag å utrede intern husleie ved NTNU. I 2008 la arbeidsgruppen fram sin utredning med undertittelen: "Vurdering av nye internhusleieordninger for å bedre arealbruk og utnytting av eiendomsmassen ved NTNU". Rapporten ble lagt frem for dekanmøtet og fakultetene sommeren 2008. Arbeidsgruppen anbefalte videre arbeid med en normtallsbasert internhusleiemodell. Samtidig avdekket rapporten en rekke problemstillinger som burde belyses nærmere før det tas en beslutning om innføring av ny internhusleieordning. Det var behov for at

premisser for, og konsekvenser av, en husleiemodell ble konkretisert slik at fakultetene i større grad skal kunne vurdere effekten for sin virksomhet.

Høsten 2009 ble det satt ned en prosjektgruppe i rektors stab som skulle utrede nærmere en normtallsbasert modell basert på anbefalingene i rapporten. Rektoratet har fungert som styringsgruppe for prosjektet og dekanmøtet har vært referansegruppe. Fakultet for naturvitenskap og teknologi har vært pilotfakultet i arbeidet. Prosjektgruppens oppgave har vært å ha dialog med enhetene om arealbehov og arealbruk, identifisere arealeffektiviserende tiltak og utvikle egnede normtall og prinsipper for ny internhusleiemodell for NTNU. Arbeidet har vært utført med bred medvirkning og forankring i organisasjonen. Det er lagt vekt på å lage en så enkel og forutsigbar modell som mulig for å minimere interne transaksjonskostnader.

Den nye modellen for internhusleie er utviklet parallelt med revisjonen av NTNUs strategi og en gjennomgang av noen av komponentene i inntektsfordelingsmodellen (IFM). Det har vært avgjørende viktig å lage en modell for internhusleie som ikke hindrer, men understøtter NTNUs og fakultetenes mål og strategier. Modellen skal samtidig bidra til effektiv ressursforvaltning slik at det frigis ressurser til kjernevirksomheten. NTNU har i de årlige tildelingsbrevene fra Kunnskapsdepartementet fått pålegg om å gå nøye gjennom arealbehovet og de bygningsmessige løsninger som er valgt med sikte på størst mulig kostnadseffektivitet på dette området. Departementet understreker at institusjoner som selv forvalter sin bygningsmasse må gjennomføre nødvendig vedlikehold og påkostninger for å opprettholde bygningsmassens bruksverdi.

Dagens internhusleiemodell er en passiv modell der enhetene (fakultetene, VM og sentral-administrasjonen) i budsjettfordelingen får dekket sine arealkostnader med unntak av en fast egenandel for husleie knyttet til bidrags- og oppdragsaktivitet (BOA). Dagens modell gir ingen insentiver for enhetene til å utnytte arealene bedre eller til å bli mer kostnadseffektive i sin arealbruk. Inntektssiden i modellen, det vil si bevilgningen for å dekke husleiekostnader, følger kostnadssiden. Endringer i areal får derfor ingen budsjettmessige konsekvenser for den enkelte leietaker. Areal oppleves som en knapp og verdifull ressurs. Uten at areal får en alternativ verdi i form av penger, er det svært vanskelig å få frigitt ledig eller lite brukt areal. Forslaget til ny internhusleiemodell inneholder prinsipper for beregning av inntektssiden der den direkte koblingen mellom bevilgning og faktiske arealkostnader fjernes.

Forslag til ny internhusleiemodell ble sendt på høring 01.07.11 med frist 09.09.11. Det er kommet svar fra fakultetene, Vitenskapsmuseet, Studenttinget, AMU, NTL, Tekna, NITO, Forskerforbundet, Parat, Universitetsbiblioteket og SiT, se <http://www.ntnu.no/adm/styret/saker>

Engasjementet i saken er stort og innspillene belyser viktige problemstillinger knyttet til regdel og til økonomiske konsekvenser og mulige virkninger av modellen.

I denne saken presenteres de viktigste problemstillingene i forslag til internhusleiemodell sammen med innspill fra høringen. Det drøftes blant annet forslag til beregningsmåte for bevilgning til enhetene for å dekke husleiekostnader. Det tas sikte på styrebehandling i to omganger.

2. Hovedpunkter i internhusleiemodellen

Husleiemodellen består av følgende hovedelementer:

- **Inntektssiden** i modellen er den bevilgning som fakultetene, VM og sentraladministrasjonen tildeles i budsjettet for å dekke arealkostnader.
- **Kostnadssiden** i modellen er leietakers husleiekostnader som belastes leietaker. Den er lik det leieareal som leietaker står oppført med i arealdatabasen multiplisert med årlig leiepris.
- **Regeldelen** som inneholder regler for leie av lokalene tilsvarende en husleieavtale mellom utleier og leietaker.

2.1 Bedre utnyttelse og fordeling av tilgjengelige arealressurser

Det er gjennomført en kartlegging og vurdering av dagens arealbruk for alle leietakere som viser at det er store forskjeller på tilgjengelig areal både mellom instituttene på de enkelte fakulteter, og mellom fakultetene. Dette gjelder ikke bare areal til laboratorier, spesialrom, og lager, men også kontorareal per ansatt og tilgang på arbeidsplasser for studenter. Utnyttelsesgrad og bruksfrekvens for arealene varierer mye mellom enhetene. NTNU har i campusplanen en prioritert liste av nødvendige bygge- og renoveringsprosjekter. Det viser seg å være en utfordring å få disse finansiert og realisert innenfor ønsket tidsrom på 0-5 år og det er derfor avgjørende å utnytte tilgjengelige ressurser best mulig. Den gjennomførte kartleggingen viser at mer effektiv arealbruk kan gi rom for noe vekst innenfor eksisterende bygningsmasse noen steder. Tilgjengelige arealressurser kan fordeles bedre mellom enheter og grupper. Mer sambruk kan gi bedre arealutnyttelse og dermed redusere behov for ekstern leie og arealutvidelser.

For å få grunnlag for en mer objektiv vurdering av arealbehov og en mer rettferdig fordeling av tilgjengelige ressurser, er det utarbeidet forslag til veiledende normer og tildelingsprinsipper for arbeidsplasser for ansatte og studenter ved NTNU (se rapporten kapittel 2 for detaljer). Forslaget er basert på arbeidet med campusplanen og nyere byggeprosjekter, og er utviklet med bred medvirkning i organisasjonen.

Arealanalysene viser at arbeidsplasser både for ansatte og studenter er fordelt svært ulikt mellom fakultetene og mellom campusene. På Dragvoll er situasjonen vanskelig etter en betydelig vekst i antall studenter uten tilsvarende utbygging av campus. Vekst i eksternfinansiert virksomhet og PhD-utdanning har de siste årene også ført til at studentarealer på Dragvoll har blitt omdisponert

til kontor. På Gløshaugen har noen enheter mer enn full dekning av arbeidsplasser for studenter, og saler står derfor tomme store deler av uka/semesteret.

Internhusleieprosessen har allerede gitt gevinster ved at enheter med overdekning i forhold til normer samler aktivitet og avgir areal. Det har dermed blitt enklere å flytte på enheter og funksjoner innenfor bygningsmassen.

Innspill fra høringsinstansene:

De fleste som har uttalt seg om utnyttelse av arealene, støtter prinsippet om at en internhusleiemodell skal gi økonomiske insentiver for mer effektiv arealbruk og en bedre fordeling av ressursene. Det gis honnør for gjennomgang av arealbruk og god involvering i prosessen. Flere gir uttrykk for at forslaget til veiledende normer og tildelingsprinsipper vil være til hjelp for enhetene ved fordeling av knappe ressurser. Det gis bred støtte til prinsippet om felles lesesaler for lavere grad studenter. Flere høringsinstanser understreker at støtteareal og fellesareal som møterom og grupperom er viktig for å skape gode arbeidsplasser for ansatte med ulike arbeidsformer. Flere påpeker også faren for at aktiviteten rammes på en uheldig måte hvis den økonomiske belastningen for leietaker tvinger frem uhensiktsmessige løsninger som rammer ønsket virksomhet og den enkelte arbeidstaker og student. Arbeidstakerorganisasjonene og AMU tar opp problemstillinger knyttet til kontorlandskap og behovet for gode løsninger med tilstrekkelig med støtteareal. HMS er viktig å ivareta både ved effektivisering av arbeidsplasser og arealbruk i laboratorier og spesialrom. Flere fellesareal fører til økt behov for gode systemer for romreservering og adgangskontroll. AMU peker på utfordringer knyttet til sikkerhet med mer åpen campus. Dette er viktige momenter som vil tas med i det videre arbeid med regeldelen og inntektssiden.

2.2 Føringer for regeldelen i modellen

Avtaleverket mellom utleier (forvalter og drifter) og leietaker vil bestå av en internhusleieavtale som henviser til følgende dokumenter:

- Regeldel med en ansvarsmatrise
- Rapport fra arealdatabasen
- Årlig budsjettgrunnlag for leiepris

Forslag til føringer for regeldelen i internhusleiemodellen er utformet i nær dialog med fakultetene. Det er vektlagt å utforme regler som avklarer roller og ansvarsforhold, og som fremmer ønsket adferd med effektiv arealbruk og sambruk. Regeldelen omfatter blant annet håndtering av fellesarealer, beregning av leiepris, oppsigelse av arealer, midlertidige lokaler, fremleie, planer for vedlikehold og utvikling av campus (jf. høringsrapport kapittel 3). I det følgende utdypes punkter som er kommentert av høringsinstansene. Regler for oppsigelse av areal er spesielt viktig for videre utvikling av økonomiske insentiver i modellen.

2.2.1 Fellesarealer

Fellesarealer er arealer som er *et felles gode* for NTNU, eksempelvis undervisningsrom, lesesaler for lavere grads studenter, vranglearealer og møterom. De fleste fellesarealer er åpne for alle ansatte og studenter ved NTNU og/eller tilgjengelig via sentral romreserveringssystem. Det er foreslått regler for håndtering av fellesareal som skal sikre at arealene er tilgjengelige for alle i størst mulig grad og at de blir tatt godt vare på. Prinsippet med at kostnader for fellesarealer belastes fellesskapet videreføres.

2.2.2 Leiepris

Det beregnes en kvadratmeterpris basert på NTNUs totale arealkostnader fordelt på totalt bruttoareal for NTNU, inklusive fristasjonsareal¹. Følgende kostnader (budsjett-tall) legges til grunn for beregning av årlig leiepris:

- NTNUs kostnader med forvaltning, drift og verdibevarende vedlikehold og nødvendig rehabilitering av NTNUs bygninger og uteareal. Inntekter fra utleid areal og solgte tjenester trekkes fra. Energikostnader er inkludert.
- NTNUs felles kostnader med innleie av nødvendig areal

Kapitalkostnader inngår ikke i intern leiepris.

Det anbefales at NTNU som hovedregel har samme leiepris per kvadratmeter bruttoareal for alle typer areal uansett funksjon, lokalisering og kvalitet. Unntak gjelder for lagerarealer/tilfluktsrom der krav til oppvarming og renhold er betydelig lavere enn for øvrige arealkategorier. Leiepris for slike lager settes til 50 prosent av normal leiepris. Redusert leiepris for lager kan gi insentiv til frigivelse (rydding) av mer funksjonelle arealer. Foreløpig beregnet leiepris for 2011 er 1135 kroner per kvadratmeter bruttoareal og inkluderer (gjennomsnittlig) energipris på 220 kroner.

Hensikten med lik leiepris for alle arealkategorier, unntatt lager, er å redusere uønsket ressursbruk til kartlegging, kontroll og fakturering. Stor variasjonen i utforming, teknisk tilstand og lokalisering, og stor andel av spesialiserte laboratorier, gjør det lite hensiktsmessig å differensiere leiepris for flere ulike arealkategorier, uten samtidig å ta inn vurdering av funksjonalitet og standard for hvert enkelt rom/bygg.

2.2.3 Oppsigelse av arealer

Generelle arealer

Med generelle arealer menes arealer med liten grad av "skreddersøm". Arealene kan ha flere brukere og/eller flere funksjoner uten at det kreves store investeringskostnader i ombygging

¹ NTNU har plikt til å stille egnede lokaler til rådighet for studentsamskipnaden (« fri stasjon »), og kan stille lokaler til rådighet for andre studentrettede tiltak.

eller tilpasning ved endring av leietaker/funksjon. Dette er arealer der det finnes et “internt marked” ved NTNU og der risikoen er liten for at arealer blir stående uten leietaker (ubrukt) over lang tid.

For *generelle arealer* foreslås det at leietaker (fakultet, VM, sentraladministrasjonen) kan si opp arealer som leietaker ikke ønsker å leie. Lokaler som vurderes oppsagt bør som *hovedregel* tilfredsstillende følge følgende krav for at de lettere kan benyttes av andre eller leies ut eksternt:

- Lokalene utgjør et sammenhengende område
- Lokalene har god tilgjengelighet med mulighet for etablering av egen innvendig eller utvendig inngang med låste dører.
- Lokalene har en viss størrelse, normalt minst 200 kvadratmeter.²

Oppsigelse av areal skal skje skriftlig, minst 6 måneder før arealene skal fraflyttes. Leietaker betaler husleie frem til arealene er fraflyttet. Bevilgningen til å dekke husleiekostnader endres ikke og leietaker beholder gevinsten ved en arealeffektivisering (gjelder ikke for fellesarealer).

Laboratorier og spesialrom

Regler for oppsigelse av laboratorier og spesialrom må vurderes i sammenheng med modell for å beregne fakultetenes bevilgning til husleiekostnader for slike arealer. Det foreslås at enklere laboratorier og spesialrom som kan benyttes av andre leietakere uten betydelig tilpasning, regnes som generelle arealer. De tunge forskningslaboratoriene binder arealer til bestemte funksjoner for lang tid. Eventuell omdisponering av disse ved utfasing av forskningsvirksomhet krever som regel store investeringer. Mange laboratorier og spesialrom er “skreddersydd” for det enkelte fagmiljø/funksjon eller er tilknyttet mer spesialiserte laboratorier. “Markedet” for slike arealer vil være begrenset med få andre aktuelle leietakere med tilsvarende krav til infrastruktur. For NTNU vil det være viktig å sikre at laboratorier i størst mulig grad benyttes til de formål de er laget for eller til aktivitet med tilsvarende krav til infrastruktur og utforming.

Vekst i forsknings- og utdanningsvirksomheten krever bedre utnyttelse av eksisterende laboratorier og spesialrom og fokus på fleksibilitet og mulig sambruk av utstyr/fasiliteter. Det er derfor ønskelig å skape insentiver for avgivelse av lite brukte arealer, samtidig som NTNU sikrer at avgitte arealer kan omdisponeres til nye leietakere. Dette krever at utleier - eller ny leietaker - har økonomiske vilkår for å finansiere ombygging og utvikling av arealene. Videre må nye leietakere ha intern eller eksternt finansiering som gjøre det mulig å utvide leiearealet.

Husleiemodellen må balansere behovet for insentiver til avgivelse av arealer og behovet for å opprettholde viktige og arealkrevende laboratoriefunksjoner også i tider med lavere eksterne inntekter. Modellen må ikke føre til at laboratoriene blir salderingspost ved at avgivelse gir så store økonomiske gevinster at fakultetene ser seg tvunget til å legge ned større laboratorier og spesialrom for å redusere arealkostnader.

² Mindre areal kan vurderes hvis de to første kriteriene er oppfylt.

To ulike måter å håndtere finansiering og oppsigelse av laboratorier/spesialrom er drøftet i høringsrapporten. Erfaringene fra Sverige der de økonomiske vilkårene for laboratoriedrift endret seg betydelig ved innføring av internhusleie, tilsier at regler som gir fakultetene *full frihet* til å avgi areal for å spare arealkostnader og beholde gevinsten, ikke er ubetinget positivt.

Innspill fra høringsinstansene til føringer for regeldelen

De fleste høringsinstansene er positive til føringer for regeldelen. Forslaget om leiepris og håndtering av fellesarealer får bred støtte, men behovet for klar rolle- og ansvarsfordeling med tydelige kvalitetsnormer understrekes. Det utarbeides nå en detaljert ansvarsmatrise i nær dialog med fakultetene/VM for å ivareta dette. Studentene foreslår at det utvikles et elektronisk registreringssystem for bruk av lesesaler slik at studentene enkelt kan finne ut hvor det til enhver tid er ledige plasser.

Regler for oppsigelse av generelle arealer får bred tilslutning, men flere påpeker at et minsteareal på 200 kvadratmeter kan være høyt dersom arealet kan brukes av andre leietakere. Håndtering og finansiering av laboratorier vil få særlig oppmerksomhet i videre arbeid med modellen. Innspillene inneholder ulike vurderinger av hvilke regler for oppsigelse som best ivaretar laboratorievirksomheten og samtidig skaper insentiver for effektiv utnyttelse av ressursene.

2.3 Inntektssiden i modellen

Inntektssiden i modellen er den bevilgning som fakultetene og sentraladministrasjonen tildeles for å dekke arealkostnader. Prinsipper for beregning av inntektssiden er den klart viktigste problemstillingen for enhetene.

Beregning av inntektssiden må ta hensyn til ulik virksomhet, utforming av bygningsmasse, lokalisering, etc. slik at økonomiske hensyn ikke overstyrer de faglig strategiske vurderingene knyttet til for eksempel arealkrevende laboratorievirksomhet. Internhusleiemodellen skal sikre god forvaltning av totale ressurser, herunder en rimelig fordeling av både arealressurser og kostnader forbundet med disse. Modellen bør gi insentiver til ønsket adferd samtidig som uheldige konsekvenser minimeres.

Dagens internhusleiemodell er en passiv modell der enhetene (fakultetene, VM og sentraladministrasjonen) i budsjettfordelingen får dekket sine arealkostnader med unntak av en *fast* egenandel for husleie knyttet til bidrags- og oppdragsaktivitet (BOA). Dagens modell gir dermed ingen insentiver for enhetene til å utnytte arealene mer effektivt. Inntektssiden i modellen følger kostnadssiden og endringer i areal får derfor ingen budsjettmessige konsekvenser for den enkelte leietaker.

Det foreslås følgende prinsipper for inntektssiden i ny modell:

- Den direkte koblingen mellom bevilgning og faktiske arealkostnader fjernes.
- Normert areal for arbeidsplasser for ansatte og studenter (aktivitet 2010) legges til grunn ved beregning av bevilgning for å dekke kostnader for disse arealene. Areal som tilsvarer overdekning av arbeidsplasser og støtteareal i forhold til veiledende normer, bekostes fullt ut av den leietaker som har overdekning.
- Leiekostnader for fellesarealer og normert areal til arbeidsplasser for masterstudenter dekkes fullt ut av bevilgning til leietaker.
- For alle arealer der fakulteter/VM som leietaker har eksklusiv bruksrett, foreslås det at leietaker selv må dekke arealkostnadene for en andel av arealet som kan knyttes til fakultetets bidrags- og oppdragsvirksomhet (BOA). BOA-andelen økes i forhold til dagens egenandel (som i dag er fast og utgjør 2-8 prosent av husleiekostnadene). Fakultetenes/leietakers økte bidrag for å dekke NTNUs samlede arealkostnader, det vil si midler som “trekkes inn” fra eksterne inntekter gjennom internhusleiemodellen, skal disponeres/fordeles til kjernevirksomheten og nødvendig oppgraderinger og utvikling av bygningsmassen.
- Det foreslås å fryse (hele eller deler) av bevilgningen basert på et gitt aktivitetsnivå (2010). Etter innføring av modellen, må økte arealkostnader ved vekst som hovedregel dekkes av fakultetene selv med økte inntekter fra interne og eksterne kilder. Reduserte arealkostnader vil (med noen unntak) komme fakultetene til gode ved at bevilgningen ikke endres. Ved utbygging av campus og/eller ved betydelig endring i aktivitetsnivå, vil bevilgningen til aktuelle fakulteter vurderes.

Modellen legger opp til betydelige endringer i omfanget av areal som leies av fakultetene når flere lesesaler og undervisningsrom overføres til studieavdelingen. I tillegg skal fellesarealer sorteres ut. Dette gjør at det foreløpig ikke har vært grunnlag for å beregne de økonomiske konsekvensene for fakultetene. Planen er å gjennomføre simuleringer og drøfte konsekvensene med fakultetene før neste styrebehandling. Et viktig element i denne diskusjonen blir fordelingen av de midlene som fakultetene betaler i økt egenandel (BOA-andel) og for overdekningsareal. Deler av midlene kan føres tilbake til fakultetene via IFM, mens deler kan settes av til utvikling av NTNUs bygningsmasse. I tillegg må det settes av midler til utstyr og møbler i flere fellesarealer. Dette betyr at BOA-andelen ikke behøver å få stor realøkonomisk effekt for det enkelte fakultet. Store arealkostnader for overdekningsareal vil derimot ha større innvirkning på enkelte fakulteters økonomi.

Innspill fra høringsinstansene:

Forslaget om inntektsside basert på normert arealbehov for arbeidsplasser for studenter og ansatte får bred tilslutning fra høringsinstansene. Det samme gjelder forslag om inntektsside for fellesarealer.

De fleste innspillene støtter også prinsippet om at BOA-inntekter må bidra til å dekke deler av husleiekostnadene. Flere understreker viktigheten av at BOA-andelen ikke blir så stor at det rammer dagens aktivitet på en uheldig og uhensiktsmessig måte. De fleste fakulteter har i hovedsak bidragsfinansiert aktivitet og er bekymret for at aktiviteten blir redusert dersom ordningen medfører at internhusleien belastes direkte på prosjektene. Flere høringsinstanser argumenterer for å håndtere noen eller alle laboratorier og spesialrom på linje med fellesareal slik at husleiekostnadene ikke får realøkonomisk effekt for leietaker. Problemstillingen henger nøye sammen størrelsen på BOA-andel, uttelling i IFM for laboratorietunge fagmiljøer og regler for oppsigelse av laboratorier og spesialrom. Det blir viktig å utvikle en helhetlig modell som balanserer ulike hensyn.

Forslaget om å fryse tildelingen basert på 2010-aktivitet kommenteres av flere. Noen støtter prinsippet at slik normering som hovedregel fryses og dermed fungerer som en basisbevilgning for fakultetene, men foreslår et system for periodisk revisjon av grunnlaget som fanger opp betydelige endringer i aktivitet. Andre foreslår at bevilgningen justeres løpende basert på gjennomsnittsaktivitet de siste 3 år for å få en modell som er mer fleksibel og tar høyde for strategisk funderte endringer i aktivitetsnivået over tid. Forslagene vil tas med i det videre arbeid med simulering av de økonomiske konsekvensene av internhusleiemodellen og eventuelle justeringer av IFM.

Spørsmålet om hva som er en rimelig egenandel for BOA-virksomhet henger nøye sammen med hvordan midlene som fakultetene betaler i økt egenandel og for overdekningsareal tilbakeføres til kjernevirksomheten. De fleste høringsinstansene avventer derfor simulering av netto effekt for hvert fakultet/VM.

3 Innførings- og overgangsordninger

Innførings- og overgangsordninger foreslås for en 2-årsperiode for å gi alle enheter tilstrekkelig tid til å tilpasse seg ny internhusleiemodell og gjennomføre planlagte arealeffektiviseringstiltak. Modellen bør evalueres når den har fått virke en periode. Spesielt må ordningen med felles lesesaler for lavere grad vurderes etter et par års erfaring.

(Lenke til [høringsbrev](#), [høringsrapport](#), uttalelser fra [VM](#), [AB](#), [AMU](#), [Forskerforbundet](#), [HF](#), [IME](#), [IVT](#), [NITO](#), [NT](#), [NTL](#), [Parat](#), [SiT](#), [Studenttinget](#), [SVT](#), [Tekna](#), [UBiT](#), [DMF](#))